

INFORME SOBRE LA REFORMA DE LA LLEI DE BASES DEL RÈGIM LOCAL

Davant la situació d'incertesa creada pels esborranys de projectes normatius de reforma de la Llei de Bases del Règim Local (LBRL), que ha generat gran preocupació a les institucions, entitats, professionals i ciutadania, el CAPSIF ha estudiat els canvis proposats en l'àmbit del benestar social de l'Avantprojecte de Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, en la versió de juny del 2013, (en endavant avantprojecte) i emet el present informe relatiu als principals aspectes relacionats amb el benestar social.

I. INTRODUCCIÓ

Entenem que l'esmentat esborrany d'Avantprojecte de llei es fa en un context d'una greu crisi socioeconòmica i de retallades de les prestacions, serveis i programes adreçats als diferents col·lectius de la nostra societat en situació de risc o d'exclusió (infància i família, vellesa, discapacitat, immigració, etc.) i que es justifica únicament pels principis d'estabilitat pressupostària, sostenibilitat financera i eficàcia de l'ús dels recursos públics locals. La manera d'aconseguir aquests objectius implica la recentralització de competències i l'increment dels control econòmics financers (Exposició de motius).

És evident que els aspectes econòmics són importants en l'àmbit del benestar social, ja que en depèn la seva sostenibilitat i cal no oblidar, així mateix, que la majoria dels drets socials es satisfan mitjançant prestacions que tenen un cost que cal sufragar. Tanmateix, s'ha de recordar que l'eficàcia, a més de ser econòmica, ha de ser sobretot social, ja que són prioritàries les persones i la seva dignitat. Es considera que la llei obeeix a plantejaments fortament ideològics i molt ancorats en conceptes burocràtics i obsolets, com "centralisme, homogeneïtat, uniformitat és eficiència", que es completen amb forts controls generats per la desconfiança interadministrativa. En moments de canvi d'època, com els actuals, aquests plantejaments suposen un retrocés enorme, enfront d'una societat cada cop més autònoma, diversa i plural. En efecte, la realitat ens mostra de forma clara que els dos conceptes clau per realitzar actuacions socials eficients són la *proximitat* i la integralitat i això només es pot fer des de l'àmbit local. Igualment es pot observar a nivell internacional que els països amb polítiques socials més potents i avançades són els que tenen com a eix vertebrador l'àmbit local i una despesa pública fortament descentralitzada.

Tot això no ens ha d'impedir reconèixer que el sistema actual presenta ineficiències i disfuncions que cal millorar i que, d'altra banda, les reflexions i propostes que es fan en aquest document en relació amb l'avantprojecte estatal són en molts casos igualment traslladables per a l'esborrany de Llei de governs locals de Catalunya.

II. ANÀLISI DEL CONTINGUT DE LA REFORMA I VALORACIONS

1. Enfocament economicista

El fonament de la reforma és estretament econòmic, ja que es basa en l'article 135 de la Constitució espanyola (nova redacció del 2011), que recull el principi d'estabilitat pressupostària de les Administracions públiques, que, així mateix, és l'únic títol competencial que al·lega per justificar la intervenció de l'Estat en una matèria competencial exclusiva de la Generalitat de Catalunya (article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya).

Per això, els programes que recull són d'ajustament economicofinancer, que es completen amb advertències i penalitzacions pels incompliments (superar el nivell de deute, no trametre informació, avaluacions negatives, etc.). La postura economicista i ideologitzada que impregna tot el text contrasta amb l'absència de tota referència a la inversió social per a la millora de la qualitat de vida de la població del municipi, la cohesió social i la lluita contra la pobresa.

Es valora negativament que l'avantprojecte no tingui en compte les obligacions constitucionals pròpies d'un estat social ni els drets reconeguts a la ciutadania. La subjecció dels serveis de benestar als "costos estàndard", els "plans de redimensionament", la "ineficiència en atenció a les economies d'escala" o altres criteris purament econòmics, suposen un pas més en el desmantellament de l'Estat del benestar i un retorn al passat.

2. Racionalització

Un dels motius bàsics que s'invoquen a l'esmentat avantprojecte per justificar la reforma és la racionalització de l'estructura organitzativa per evitar duplicitats i disfuncions, i que soluciona mitjançant la redistribució i recentralització de competències (Estat, comunitats autònomes i diputacions)¹ en perjudici de l'autonomia municipal, la més democràtica i propera.

Tot i que la simplificació dels organismes, de les entitats i de les estructures, així com evitar duplicitats, es considera necessari, no sembla el millor camí la recentralització de competències locals i la potenciació de les entitats privades, especialment els grans grups empresarials sense arrelament al territori. L'assumpció de competències municipals per les diputacions, en els casos previstos, pot suposar, a més de l'allunyament de les decisions que afecten la població del territori, la creació de noves estructures burocràtiques poc eficients i generar noves duplicitats.

Amb aquest plantejament s'intenta culpabilitzar l'Administració local d'una part important de la crisi, quan, segons les dades del Banc d'Espanya, al tancament del 2012, el deute del conjunt de les administracions públiques era de 884.416 M€. L'Administració central tenia un

¹ Pel que fa a les comarques, a la disposició addicional segona de l'avantprojecte estableix que "Las previsiones de esta ley se aplicarán respetando la organización comarcal en aquellas Comunidades Autónomas cuyos estatutos de autonomía tengan atribuida expresamente la gestión de servicios supramunicipales".

deute equivalent al 72,3% del PIB; les comunitats autònomes, del 17,6 %, i els ajuntaments, del 4%. Cal tenir en compte a més que d'aquest deute un 13 % correspon a l'Ajuntament de Madrid, i el segueixen el de València i altres grans ciutats espanyoles. Per tant, la incidència del deute dels ajuntaments en general és comparativament petita.

Tot això fa pensar que seria més raonable i menys perjudicial per a la ciutadania començar per la simplificació d'organismes i impedir duplicitats en l'Administració General de l'Estat (AGE), que és on es concentra el deute. En el cas de benestar, el Ministerio de Salud, Servicios Sociales e Igualdad i instituts adscrits, malgrat la denominació del ministeri, els serveis socials són competència exclusiva de les comunitats autònomes (CCAA) i així han estat transferits els serveis i les prestacions; per això, és evident que la permanència d'aquesta matèria a nivell central és una duplicitat clara que no té cap justificació, que crea disfuncions i elevats costos de manteniment de l'estructura i de la burocràcia central, que no repercuteixen en els serveis que es presten ni, per tant, en la qualitat de vida dels ciutadans.

3. Aspectes competencials

Com s'ha comentat, la reforma es fa en base a l'estabilitat pressupostària (article 135 Constitució espanyola reformat) i ignora la resta de competències constitucionals i estatutàries, en base a les quals la Generalitat disposa de competències exclusives en matèria de règim local i de serveis socials (arts 160 i 166 Estatut d'autonomia de Catalunya, respectivament).

Es considera que l'avantprojecte vulnera les competències exclusives de la Generalitat en matèria de règim local i de serveis socials i recentralitza competències amb una clara voluntat uniformitzadora. Aquestes incerteses sobre la constitucionalitat dels aspectes competencials generen inseguretats sobre l'abast de l'aplicació d'aquesta norma a Catalunya i les repercussions pressupostàries que tindrà. Així mateix, el text actual de l'avantprojecte assenyala explícitament que també serà d'aplicació al municipi de Barcelona.²

4. Canvi de model

La reducció de les competències pròpies en serveis socials (modificació de l'article 5, e) de la LBRL) i altres àmbits del benestar i la supressió de les clàusules residuals generals universal o complementària (articles 25.1 i 28 de la LBRL, respectivament) produeix un canvi del model actual que té com a eix els serveis bàsics de proximitat. Cal tenir en compte que es perden les funcions de prevenció (tan importants, especialment en el camp de la infància) o de promoció o totes aquelles altres competències –que ara l'avantprojecte denomina impròpies- complementàries, com les relacionades amb l'ocupació, la igualtat de gènere, l'acollida a les persones nouvingudes, etc.

L'aplicació de l'avantprojecte significa trencar el model establert per la legislació catalana de serveis socials que durant aquests anys ha posat en relleu la seva

² En particular, quedan derogadas [...], así como todas aquellas disposiciones contrarias a lo previsto en esta Ley contenidas en la [...] Ley 1/2006, de 13 de marzo, por la que se regula el Régimen Especial del municipio de Barcelona (Disposició derogatòria única).

eficiència en la lluita contra l'exclusió i les aportacions fetes a la cohesió social. És cert que cal revisar i fer modificacions al model per tal d'ajustar-lo al nou context, però considerem que els canvis haurien de ser en sentit contrari al que proposa el document que es comenta, per tal d'innovar i anar cap a un sistema centrat en la persona des d'una cultura local i de proximitat, amb participació cívica, fonamentat en la governança i la transversalitat, i amb una gestió àgil i flexible, com ja s'ha comentat en altres documents d'aquest Consell.

5. Recentralització i subsidiarietat

En primer lloc, l'Estat, mitjançant aquest avantprojecte, pretén recuperar un conjunt de competències directament (p.e. redistribuint les competències interautonòmiques dels serveis socials, quan és competència exclusiva de les CCAA) o a través del desenvolupament reglamentari (p.e. regulació del cost estàndard), en ambdós casos de dubtosa constitucionalitat. En segon lloc, redueix les competències dels municipis i les atribueix a les CCAA i estableix que en determinades situacions les competències municipals les exerciran les diputacions (modificació art. 26.3). S'ha de remarcar el canvi important que fa l'avantprojecte d'aquesta institució local, ja que de ser un ens instrumental (suports i assistència als municipis) serà també un ens local gestor de serveis.

Es considera que la recentralització de competències locals va en contra de les tendències de la Unió Europea, que incorpora el principi de subsidiarietat. Així mateix, el document sobre l'«Aplicació del programa comunitari de Lisboa. Serveis socials d'interès general en la Unió Europea»,³ destaca la bondat dels serveis polivalents i personalitzats de base local. No semblen justificades ni eficients les decisions tan dràstiques de passar l'exercici de les competències municipals a les diputacions en determinats supòsits, ja que aquests ens supramunicipals no tenen experiència recent en la gestió d'aquesta matèria i en canvi es desaprofiten els coneixements dels actuals ajuntaments i dels seus professionals.

6. Privatització

Un altre objectiu explicitat és afavorir la iniciativa privada, "evitant intervencions administratives desproporcionades" (Exposició de motius), que juntament amb la tendència recentralitzadora de competències, considerem que afavoreix la concentració dels serveis en grans empreses, en detriment de l'economia local i particularment amb entitats del tercer sector que han actuat sovint de forma coordinada amb els municipis.

Tampoc en aquest cas la col·laboració de les entitats privades s'alinea amb les propostes europees, ja que si bé l'esmentat document sobre l'aplicació del programa comunitari de Lisboa es mostra a favor de l'externalització de serveis considera que

³ Comunicació de la Comissió, de 26 d'abril de 2006, «Aplicación del programa comunitario de Lisboa. Servicios sociales de interés general en la Unión Europea» [COM (2006) 177 final]. Entre les característiques dels serveis socials assenjala el caràcter polivalent i personalitzat, participació del voluntariat i la tradició cultural local que permet la proximitat entre el prestador del servei i el beneficiari. A l'assenyalar el procés de canvi i modernització dels serveis socials destaca la descentralització de l'organització amb l'establiment de serveis a nivell local o regional i l'externalització de tasques del sector públic al privat, però amb condicions regulades pel sector públic. Consultable a http://europa.eu/legislation_summaries/competition/state_aid/l33230_es.htm

sempre han d'estar regulats pel sector públic (no la desregularització que sembla apuntar l'avantprojecte)⁴ i a més aquest document considera clau que la prestació es faci des de la descentralització que permet la proximitat entre el prestador de serveis i l'usuari. Aquesta és la postura que ha estat tradicional a Catalunya, ja que mitjançant entitats arrelades al territori, especialment del tercer sector, han prestat amb flexibilitat i agilitat serveis socials centrats en la persona.

7. Cost estàndard

El conjunt de drets i obligacions es condiciona al cost estàndard dels serveis que s'establirà per via reglamentària (modificació de l'article 26.2 de la LBRL).

És clara la supremacia dels aspectes econòmics sobre els drets dels ciutadans. Aquest element clau de l'avantprojecte, que condiciona a la pràctica l'exercici de les competències i els drets de les persones, s'establirà per l'AGE periòdicament. Així, la determinació sobre aquest potent instrument es sostreu del legislatiu i es deixa en mans de l'executiu central, que d'aquesta manera podrà decidir i controlar bona part de les polítiques socials locals (art. 26.2). Tots aquests condicionats suposen una recentralització de competències, que limita les que fins ara corresponents al govern local més proper i a les CCAA.

8. Reducció de competències i pèrdua autonomia local

L'avantprojecte redueix les competències pròpies dels ajuntaments, que en serveis socials es circumscriu a l'"avaluació i informació de situacions de necessitat social, i l'atenció immediata a persones en situació de risc d'exclusió social". En l'àmbit de la salut a "la protecció de la salubritat pública", en el de l'esplai a "l'ocupació del temps lliure", en l'educatiu a "la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria i cooperar amb les Administracions educatives corresponents en l'obtenció de solars necessaris per a la construcció de nous centres docents" i en l'habitatge a "la promoció i gestió de l'habitatge de promoció pública amb criteris de sostenibilitat financera. Conservació i rehabilitació de l'edificació". Les competències en serveis socials seran obligatòries en els municipis de més de 20.000 habitants. (modificació de l'article 25.2, a, e, j, l, n de la LBRL).

Pel que fa a les competències que el text de l'avantprojecte denomina "impròpies" només es podran continuar exercint si compleixen els requisits establerts: no posin en risc financer les competències pròpies, ho hi hagi duplicitats amb les competències autonòmiques i es garanteixi la sostenibilitat del sistema (caldrà un informe de la CA i de l'interventor), caldrà fer una avaluació i presentar una proposta de racionalització d'aquestes competències (modificació de l'article 7.4 de la LBRL).

També preveu la delegació de competències de l'Estat i les CCAA als municipis de més de 20.000 h. que en matèria de benestar social es refereix a: prestació de serveis socials; conservació o manteniment de centres sanitaris assistencials de titularitat de la Comunitat Autònoma; creació, manteniment i gestió de les escoles infantils d'educació de titularitat

⁴ "... para favorecer la iniciativa privada, evitando intervenciones administrativas desproporcionadas, se limita el uso de autorizaciones administrativas para iniciar una actividad económica a casos en que su necesidad y proporcionalidad queden claramente justificadas". Exposición de motivos del anteproyecto.

pública de primer cicle; realització d'activitats complementàries en centres docents (incloses la gestió de les instal·lacions esportives dels centres docents quan es facin servir fora de l'horari lectiu); inscripció d'associacions i entitats en els registres administratius de la AGE o de les CCAA. Aquestes competències han de ser acceptades pel municipi, i l'administració delegant es reserva les competències clau: dirigir i controlar l'exercici del servei, dictar instruccions tècniques, pot demanar informació i enviar comissionats, i formular requeriments per a la resolució de deficiències (modificació de l'article 27 de la LBRL).

La reducció de les competències locals a l'avaluació i informació i l'atenció d'urgències immediates, de manera aïllada i sense disposar de la resta de serveis (atenció domiciliària, residències d'estada limitada, menjadors, centre obert d'infància, etc.), li fa perdre tot el sentit de serveis globals i integrats i impedeix l'eficàcia de l'atenció, ja que no disposa d'autonomia d'actuació sobre aquestes intervencions i serveis. En aquest sentit, s'ha de remarcar que les ineficiències més greus en l'àmbit social són les generades per les prescripcions inadequades i que un bon diagnòstic i programa només es pot fer des de la proximitat i amb la participació activa de la persona.

La possibilitat de delegar les competències als ajuntaments no soluciona aquesta qüestió, ja que l'administració delegant es reserva les funcions bàsiques i els municipis no disposen de l'autonomia necessària per articular el conjunt de serveis socials del nivell primari des del coneixement de la realitat. El mateix raonament és vàlid per a la reducció de les competències en matèria de salut i educació.

Pel que s'ha comentat, es considera que aquest avantprojecte podria vulnerar la Carta Europea d'Autonomia Local.⁵

9. Disminució de recursos

Amb aquesta reforma de la llei es preveu que es produirà un "estalvi"⁶ de 8.000 M€ durant el període 2014-15.⁷ Tot i que no es detalla la quantitat que afecta els serveis de benestar, la magnitud de la retallada indica que serà molt important i que comportarà la reducció de serveis i prestacions, molts actualment adreçats a les persones més vulnerables.

⁵ Segons la Carta Europea d'Autonomia Local, firmada i ratificada per Espanya, s'entén per autonomia local: el derecho y la capacidad efectiva de las Entidades locales de ordenar y gestionar una parte importante de los asuntos públicos, en el marco de la Ley, bajo su propia responsabilidad y en beneficio de sus habitantes... Esta autonomía supone, por ejemplo, que las Entidades locales tienen, dentro del ámbito de la Ley, libertad plena para ejercer su iniciativa en toda materia que no esté excluida de su competencia o atribuida a otra autoridad; que el ejercicio de las competencias públicas debe, de modo general, incumbir preferentemente a las autoridades más cercanas a los ciudadanos; que las competencias encomendadas a las Entidades locales, deben ser normalmente plenas y completas; o que en caso de delegación de poderes por una autoridad central o regional, las Entidades locales deben disfrutar en lo posible de la libertad de adaptar su ejercicio a las condiciones locales (arts. 3 i 4)

⁶ El Programa Nacional de Reforma. Reino de España, 2013 ho justifica: "El anteproyecto de Ley supone un avance en el ámbito municipal, sin que implique reducir las competencias de los entes locales. Se trata de una reforma racionalizadora y ahorradora del gasto público...", p. 8.

⁷ Programa Nacional de Reforma. Reino de España, 2013, p. 185.

Es considera que aquest retall pressupostari no hauria d'afectar els serveis socials i altres del benestar quan ens trobem en una situació d'emergència social; tampoc sembla proporcionat fer pagar a les persones més vulnerables una crisi que no han generat. També preocupa els llocs de treball que es perdran i que són tan necessaris en aquests moments.

10. Petits municipis

Els ajuntaments de menys de 20.000 h.⁸ que no compleixin el cost estàndard o no siguin eficients a les economies d'escala o que ho demanin voluntàriament (els de més de 20.000 h. voluntàriament) les diputacions, els cabildos o consells insulars assumiran l'exercici de les competències per a la prestació comuna i obligatòria dels serveis. La diputació acordarà amb els corresponents municipis el traspàs dels mitjans materials i personals (modificació art. 26.3). Entre les matèries preferents per fer la prestació comuna i obligatòria, l'avantprojecte concreta els serveis socials municipals (avaluació i informació de situacions de necessitat social, i l'atenció immediata de persones en situació de risc o exclusió social) (modificació de l'article 26.4 de la LBRL).

En base a una suposada eficiència s'observa un tracte desconfiat vers els municipis menors de 20.000 h. -i especialment els de menys de 5.000 h.-,⁹ que permet que les diputacions assumeixin l'exercici de les seves competències comuna i obligatòria en determinades situacions que ja s'han comentat. És possible que es pugui millorar i optimitzar la prestació voluntària de determinats serveis de forma conjunta, tanmateix, es considera que la proximitat i qualitat democràtica són valors que no es poden perdre, cal conjuminar tots aquests valors sense perdre la personalitat i l'autonomia. A Catalunya els consells comarcals podrien prestar, com ja es fa majoritàriament, els serveis socials des d'aquest nivell territorial.

11. Legitimitat democràtica

L'avantprojecte disminueix les competències pròpies dels ajuntaments, les diputacions assumeixen part de les competències fins ara prestada pels municipis, dissol les entitats territorial inferiors al municipi i incrementa dels controls i penalitzacions.

Aquests canvis que introdueix el text que es comenta, produeix a més del debilitament de l'autonomia local, un allunyament de la presa de decisions que dificulta la participació i el control ciutadà en les polítiques públiques i, per tant, genera dèficits democràtics greus i de legitimitat al passar competències des dels ajuntaments que els representants són escollits de forma directa a altres entitats locals que no ho són (diputacions).

⁸ Pel que fa als ajuntaments de menys de 5.000 h. s'afegeix un nou article 61 bis sobre intervenció de municipis amb població inferior als 5000 h. que permet fer-ho en determinats supòsits, com superar el nivell de deute i no presentar el pla de reducció o incomplir-lo, que la necessitat de finançament superi el 5% dels ingressos no financers, l'incompliment reiterat de l'obligació de remissió d'informació, etc.

⁹ Cal tenir en compte que dels 947 municipis catalans, 737 tenen una població inferior als 5000 h. i que només 63 superen el 20.000 h.

III. PROPOSTES

Per tot el que s'ha exposat, el CAPSIF presenta les propostes següents, que recomanem que es tinguin en compte en el marc de la llei estatal i també de l'autonòmica:

Primera. Defensa del model

Rebutjar l'avantprojecte de llei que vol imposar a Catalunya un model que trenca amb el construït durant l'etapa democràtica que ha servit per garantir els drets reconeguts als ciutadans i conformar un primer nivell de serveis propers, que, sota l'organització dels governs locals, han estat eficaços en la prevenció, atenció i promoció de les persones i famílies, lluitant contra l'exclusió i a favor de la cohesió social.

Tanmateix, cal repensar, els serveis de benestar de Catalunya per tal d'ajustar-los a la nova realitat que exigeix respostes diferents.¹⁰ Es considera que les actuacions i serveis adreçats a l'atenció de les necessitats bàsiques han de ser un dret de ciutadania garantit.

Es proposa, en la línia d'altres documents del CAPSIF, que els serveis de benestar local es fonamentin en els principis següents:

1. Relacionats amb les persones

- a) *Atenció integral centrada en la persona*, la seva dignitat i autonomia,
- b) *Proximitat* per tal de poder ajustar-se a la realitat de cada territori.
- c) *Participació activa* de la persona i els col·lectius.
- d) *Prevenció* de les situacions de risc
- e) *Empoderament i promoció* de les persones i famílies.

2. Relacionats amb la gestió

- a) *Coresponsabilitat* (responsabilitats públiques i implicació ciutadana).
- b) *Gestió mixta* (público-privada).
- c) *Flexibilitat* en les actuacions, serveis, prestacions i organització.
- d) *Eficàcia i avaluació* periòdica de les actuacions i programes.
- e) *Sostenibilitat* dels sistemes.

3. Relacionats amb les competències

- a) *Subsidiarietat*, que suposa la provisió eficaç de serveis més propers.
- b) *Simplificació* burocràtica i evitar *duplicitats* organitzatives.
- c) *Reducció i coherència* legislativa, mitjançant la compactació de normes.
- d) *Reducció* de nivells i unificació de divisions territorials.

Segona. Respecte a la dignitat i els drets de les persones

L'objectiu primordial de la reforma hauria de ser la persona i el respecte a la seva dignitat i als seus drets reconeguts i la potenciació dels recursos per atendre les necessitats bàsiques dels ciutadans.

¹⁰ Veure document per la Cimera social elaborat per CAPSIF.

Tercera. Defensa de les competències

Exigir el respecte a les competències exclusives establertes a l'EAC referents als governs locals i als serveis socials, així com altres competències de la Generalitat en matèries relacionades amb el benestar. Així mateix, es considera que cal mantenir les competències pròpies dels serveis bàsics de proximitat en el món local, d'acord amb el principi de subsidiarietat, i en cap supòsit s'haurien de poden buidar de competències els municipis per passar-les a les diputacions.

A nivell de Catalunya s'haurien d'aclarir l'aplicació i, si escau, els efectes que pot tenir l'esmentada llei en cas d'aprovar-se, tant competencialment com finançament. També caldria concretar quins seran els governs locals catalans i com es delimitaran les competències de cadascun en l'àmbit del benestar i el corresponents finançaments, d'acord amb els principis esmentats.

Quarta. Autonomia i democràcia

Es proposa mantenir i potenciar l'autonomia local com a eina imprescindible per poder desenvolupar polítiques territorials, flexibles i adaptades a les necessitats dels ciutadans.

S'ha de potenciar la participació activa dels ciutadans en la detecció de necessitats, la determinació de prioritats, l'execució i l'avaluació de les actuacions i projectes del poble o ciutat per avançar cap una societat activa i plenament democràtica.

Cinquena. Manteniment dels mitjans

No es poden reduir els recursos financers i personals dels governs locals adreçats a les polítiques en l'àmbit del benestar, quan es constata que és l'administració més propera i eficient en la prevenció i l'atenció a situacions de necessitat bàsica i de promoció de les persones. No sembla just ni raonable carregar les conseqüències de la crisi en la població més vulnerable dels nostres municipis.

Sisena. Optimització de recursos

Aprofitar aquest moment de grans canvis del context social i de modificacions en el món local per optimitzar els recursos disponibles i evitar duplicitats, en la mateixa línia que el CAPSIF ja ha proposat en altres informes:

- a) Simplificar i donar coherència a la multiplicitat de normes, programes, òrgans, xarxes etc., establertes per la legislació (p. ex. de serveis socials, d'infància, immigració, sociosanitària, etc.), ja que presenten duplicitats i disfuncions a l'hora de desplegar-los en el territori pels governs locals. S'hauria de procedir amb un enfocament més transversal en l'elaboració de les normatives.
- b) Reduir els nivells territorials i les seves organitzacions, amb les competències, responsabilitats i finançament ben delimitats i articulats.
- c) Suprimir i/o reduir organismes (consorcis, mancomunitats, etc.) i integrar-los amb altres d'existents o en les estructures corresponents. Aquesta actuació s'hauria de fer, tant a nivell local com especialment en el superior. A nivell de l'Estat s'hauria d'exigir el

desmantellament dels ens i òrgans existents relacionats amb competències exclusives autonòmiques i els serveis transferits a les CCAA per evitar duplicitats i costos no justificats.

- d) Per evitar qualsevol tipus de duplicitat i disfunció és necessari delimitar les funcions entre les administracions catalanes i una veritable organització en xarxa que eviti reiteracions innecessàries.
- e) Els governs locals haurien d'establir un nou tipus d'aliances i relacions més obertes amb el sector privat, especialment d'economia social, que inclogués la col·laboració en el disseny, la programació i la provisió de serveis propers.
- f) Garantir la igualtat de condicions de les persones en tot el territori i facilitar-los que, si ho desitgen, puguin romandre als llocs on viuen.
- g) Establir una adequada estructura de finançament dels ens locals que garanteix l'exercici de les seves competències, tenint en compte les diferents particularitats del territori i les necessitats de la població, avui molt agreujades.

Barcelona, 19 de juliol de 2013